

Sygn. akt II KK 238/22

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2022 r.

sprawy **M. K.**

oskarżonego o czyn z art. 310 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 10 września 2021 r., sygn. akt X Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 25 lutego 2021 r.,

sygn. akt III K [...]

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 519 k.p.k. i

art. 429 § 1 k.p.k.

postanowił

1. pozostawić kasację bez rozpoznania.

2. zwolnić oskarżonego od wydatków postępowania

kasacyjnego i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2021 r., sygn. akt III K [...], Sąd Rejonowy w W.:

1. oskarżonego M. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 1 i za to na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29

lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego M. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 2 i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 59 ust. 1 ww. ustawy w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
3. oskarżonego M. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 3, ustalając jednocześnie, że stanowił on wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 310 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 310 § 3 k.k. skazał go, a na podstawie art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 85 § 1-2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył kary orzeczone wobec oskarżonego M. K. w pkt. I-III i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
5. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. IV kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 maja 2017 roku, godz. 11:30 do dnia 9 maja 2018 roku;
6. na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego M. K. nawiązkę w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii zobowiązując oskarżonego do zapłaty ww. kwoty na rzecz Stowarzyszenia M., nr KRS [...];
7. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego wskutek popełnienia przestępstwa, o którym

mowa w pkt. II wyroku w postaci pieniędzy w kwocie 12 000 (dwunastu tysięcy) złotych;

8. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 434-435, poz. 16, 17, 18, 20 i 21 jako przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa;
9. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił M. K. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych na k. 434-435, poz. 11-15, 19 i 22 jako osobie uprawnionej;
10. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. obciążył oskarżonego M. K. na rzecz Skarbu Państwa kosztami sądowymi w tym kwotą 500 (pięciuset) złotych tytułem opłaty.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok w części, tj. w zakresie punktów III i IV i podnosząc stosowne zarzuty wniósł o zmianę wyroku w punkcie III poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu mającego wyczerpywać znamiona z art. 310 § 2 k.k. i w punkcie IV poprzez ponowne rozstrzygnięcie o karze łącznej.

Wyrokiem z dnia 10 września 2021 r., sygn. akt X Ka [...], Sąd Okręgowy w W. zaskarżony wyrok utrzymał w mocy i orzekł o kosztach procesu.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok sądu odwoławczego w całości, zarzucając mu rażące naruszenie prawa przejawiające się w rażącej obrazie przepisów postępowania, tj.:

I. art. 433 § 1 *in fine* k.p.k. w z art. 440 k.p.k. w zw. z art. 167 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 pkt 1 *in fine* k.p.k. przez wadliwie wykonaną przez sąd *ad quem* kontrolę wyroku sądu *a quo* w zakresie szerszym, niż podniesione przez obronę zarzuty w środку odwoławczym i niedostrzeżenie w jej toku obrazu szeregu ww. przepisów postępowania, co spowodowało utrzymanie w mocy rażąco niesprawiedliwego wyroku, który został wydany bez wyjaśnienia wszystkich okoliczności związanych ze złożonymi przez

skazanego depozycjami odnośnie zagrania przezeń w serialu „[...]” i otrzymania ujawnionych u niego w mieszkaniu 30-tu banknotów o nominale 100 zł od produkcji serialu jako rekwizytów do sceny kręconej w klubie „S.” przy A. w W. i bez przeprowadzenia z urzędu dowodów polegających na zwróceniu się z zapytaniem do produkcji serialu o wskazanie - w ślad za podanym przez skazanego bardzo charakterystycznym opisem sceny i miejsca jej kręcenia - czy takowa scena została nagrana i umieszczona w serialu, a jeśli tak, to w którym odcinku i w jakim przedziale czasu, a następnie odtworzeniu takowej sceny, przy czym przeprowadzenie takich dowodów doprowadziłoby Sąd do ustalenia, że skazany wyjaśniał prawdziwie, albowiem scena, na którą się powoływał, została w rzeczywistości nagrana w klubie „S.” i umieszczona w piątym odcinku ww. serialu od minuty 21:40 do 25:45, a skazany jest w niej widoczny przez większość czasu, w tym tańcząc, pijąc drinka, ale przede wszystkim przeliczając banknoty o nominale stu złotych i rzucając je kobietom grającym tancerki (vide dołączone do kasacji nagranie na płycie DVD), co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, albowiem doprowadziło do wadliwego utrzymania w mocy wyroku opartego o niepełne i błędne ustalenia faktyczne i pociągnięcia do odpowiedzialności karnej osoby niewinnej;

2. art. 433 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. w zw. z art. 167 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 pkt 1 *in fine* k.p.k. przez wadliwie wykonaną przez sąd *ad quem* kontrolę wyroku sądu *a quo* w zakresie szerszym, niż podniesione przez obronę zarzuty w środku odwoławczym i niedostrzeżenie w jej toku obrazy szeregu ww. przepisów postępowania, co spowodowało utrzymanie w mocy rażąco niesprawiedliwego wyroku, który został wydany bez wyjaśnienia wszystkich okoliczności związanych ze złożonymi przez skazanego depozycjami odnośnie zagrania przezeń w serialu „[...]” i otrzymania ujawnionych u niego w mieszkaniu 30-tu banknotów o nominale 100 zł od produkcji serialu jako rekwizytów do sceny kręconej w klubie „S.” przy A. w W. i bez przeprowadzenia z urzędu dowodów polegających na zwróceniu się z zapytaniem do produkcji serialu o wskazanie aktorów, którzy brali udział w nagrywaniu tak charakterystycznej sceny i przesłuchaniu tychże, przy czym przeprowadzenie takich dowodów doprowadziłoby Sąd do ustalenia, że skazany wyjaśniał

prawdziwie, albowiem m.in. aktor grający główną rolę w ww. serialu i odgrywający pierwszoplanową rolę w ww. scenie – K. N., oświadczył, że: „w kręceniu tej sceny brał udział także M. K., którego rola polegała na bawieniu się z tancerkami i rzucaniu im na platformę taneczną banknotów o nominale stu złotych, które były wydawane przez produkcję jako rekwizyty do sceny. Scena z M. K. została umieszczona w piątym odcinku serialu od 21:40 do 25:45 minuty. M. K. wystąpił tam na drugim planie, siedząc na rogu platformy tanecznej i będąc niejako tłem dla sceny ze mną w roli głównej”, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, albowiem doprowadziło do wadliwego utrzymania w mocy wyroku opartego o niepełne i błędne ustalenia faktyczne i pociągnięcia do odpowiedzialności karnej osoby niewinnej.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 15 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKo [...], Sąd Apelacyjny w [...]:

1. na podstawie art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k. wznowił w części, w zakresie czynu trzeciego zarzucanego oskarżonemu, na korzyść M. K. postępowanie sądowe zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 września 2021 r., sygn. akt X Ka [...] utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 25 lutego 2021 r., sygn. akt III K [...];

2. uchylił wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 września 2021 r., sygn. akt X Ka [...] i przekazał sprawę w zakresie zarzucanego czynu z art. 310 § 2 k.k. do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W..

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację należało pozostawić bez rozpoznania.

W wyniku uchylenia, w ww. postępowaniu wznowieniowym, wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 września 2021 r., sygn. akt X Ka [...] i przekazania sprawy, w zakresie zarzucanego czynu z art. 310 § 2 k.k., do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W., doszło do wyeliminowania z obrotu prawnego orzeczenia, które zostało zaskarżone wywiedzioną w niniejszej sprawie kasacją. Należy przy tym stanowczo podkreślić, że obrońca oskarżonego zaskarżył apelacją wyrok sądu pierwszej instancji wyłącznie w punktach III i IV tego orzeczenia i w konsekwencji tylko tych rozstrzygnięć dotyczył zaskarżony kasacją wyrok sądu odwoławczego, co potwierdza również treść zarzutów kasacyjnych. W tej sytuacji nie może budzić wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie brak jest substratu zaskarżenia, tj. prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie, a to w konsekwencji wywołuje konieczność pozostawienia kasacji bez rozpoznania.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

O wydatkach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalniając od nich oskarżonego.

[as]